

[: Aj, u té naší Boží muky :]
 klečí tam syneček, uplakaný všecek,
 spíná ruky.

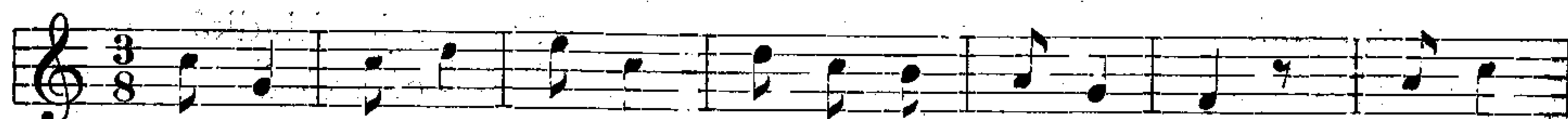
[: Tu přišla k němu jeho milá, :]
 slovíčko k němu jako k milému
 promluvila.

[: Aj, neplač, neplač, synku milý, :]
 [: když tvůj tatíček :]
 ještě živý.

[: Ach, jak bych já měl neplakati :]
 [: dyž mi už hnije :]
 moje máti.

1098.

Ode Zlína.

Hľubo - ko, ma-měnko, hľu-bo - ko le - ží - te, hľu-bo-
 jak mi u - bli - žu - jú, o tom vy ne - ví - te, o tom

ko le - ží - te.
 vy ne - ví - te.

Hluboko, maměnko, hluboko ležíte,
 jak mi ubližují, o tom vy nevíte.

Dybych já věděla, že maměnku zvihnu,
 nosila bych hlinu od kerchova k Vídňu.

1099.

Z Karlovic.

Na vrch Javorníčka pod, synečku, domu, volá ta ta-
 vychodí mě - síček.

tíček.